

רשומות

ספר החוקים

17 בדצמבר 2014

2483

כ"ה בכסלו התשע"ה

עמוד

84	חוק למניעת הסתננות ולהבטחת יציאתם של מסתננים מישראל (תיקוני חקיקה והוראות שעה), התשע"ה-2014
	תיקונים עקיפים:
	חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) (תיקון מס' 3 והוראת שעה), התשע"ב-2012 – מס' 2
	חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) (תיקון מס' 4 והוראת שעה), התשע"ד-2013 – מס' 4
	חוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 – מס' 18
	חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) (הוראת שעה), התשע"ג-2013 – מס' 2

חוק למניעת הסתננות ולהבטחת יציאתם של מסתננים מישראל (תיקוני חקיקה והוראות שעה), התשע"ה-2014*

פרק א': מניעת הסתננות

בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954¹ (להלן – החוק העיקרי) –
(1) במקום סעיף 30א יבוא:

”הבאה לפני ממונה 30א. (א) מסתנן הנתון במשמורת יובא לפני ממונה ביקורת הגבולות, לא יאוחר מחמישה ימים מיום תחילת החזקתו במשמורת.
וסמכויותיו ביקורת הגבולות

(ב) ממונה ביקורת הגבולות רשאי לשחרר מסתנן בעירבון כספי, בערבות בנקאית או בערובה מתאימה אחרת או בתנאים שימצא לנכון (בחוק זה – ערובה), אם שוכנע כי מתקיים אחד מאלה:

(1) בשל גילו או מצב בריאותו של המסתנן לרבות בריאותו הנפשית, החזקתו במשמורת עלולה לגרום נזק לבריאותו כאמור, ואין דרך אחרת למנוע את הנזק האמור;

(2) קיימים טעמים הומניטריים מיוחדים אחרים מהאמור בפסקה (1) המצדיקים את שחרורו של המסתנן בערובה, לרבות אם עקב החזקה במשמורת ייוותר קטין בלא השגחה;

(3) המסתנן הוא קטין שאינו מלווה בבן משפחה או באפוטרופוס;

(4) שחרורו בערובה של המסתנן יש בו כדי לסייע בהליכי גירוש;

(5) חלפו 60 ימים מהמועד שבו הגיש המסתנן בקשה לקבלת אשרה ורישיון לישיבה בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, וטרם החל הטיפול בבקשה.

(ג) ממונה ביקורת הגבולות ישחרר מסתנן בערובה אם חלפו שלושה חודשים מיום תחילת החזקתו של המסתנן במשמורת.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב)(2), (4), או (5) או סעיף קטן (ג), לא ישוחרר מסתנן בערובה אם שוכנע ממונה ביקורת הגבולות כי מתקיים אחד מאלה:

(1) גירושו מישראל נמנע או מתעכב בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות לעניין הבהרת זהותו או הסדרת הליכי גירוש מישראל;

(2) יש בשחרורו כדי לסכן את ביטחון המדינה, את שלום הציבור או את בריאות הציבור; לעניין זה רשאי ממונה ביקורת הגבולות להסתמך על חוות דעת מאת

* התקבל בכנסת ביום ט"ז בכסלו התשע"ה (8 בדצמבר 2014); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 904, מיום ט' בכסלו התשע"ה (1 בדצמבר 2014), עמ' 422.
¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 160; התשע"ד, עמ' 74.

גורמי הביטחון המוסמכים, ולפיה במדינת מושבו או באזור מגוריו של המסתנן מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל או אזרחיה;

והכול, אלא אם כן שוכנע ממונה ביקורת הגבולות כי בשל גילו או מצב בריאותו של המסתנן, החזקתו במשמורת עלולה לגרום נזק לבריאותו, ואין דרך אחרת למנוע את הנזק האמור.

(ה) שחרור בערובה ממשמורת יותנה בתנאים שיקבע ממונה ביקורת הגבולות לשם הבטחת התייצבותו של המסתנן לצורך גירושו מישראל במועד שנקבע או לצורך הליכים אחרים לפי דין. ממונה ביקורת הגבולות רשאי, בכל עת, לעיין מחדש בתנאי הערובה, אם התגלו עובדות חדשות או אם השתנו הנסיבות ממועד מתן ההחלטה על השחרור בערובה.

(ו) מסתנן ששוחרר בערובה ממשמורת לפי סעיף זה, יראו את ההחלטה בדבר שחרורו בערובה כאסמכתה חוקית לשהייתו בישראל, לתקופת השחרור בערובה; תוקף ההחלטה בדבר שחרור בערובה מותנה בקיום התנאים לשחרור כאמור.

(ז) ביקש ערב לבטל ערובה שנתן, רשאי ממונה ביקורת הגבולות להיעתר לבקשה או לסרב לה, ובלבד שבהחלטתו יהיה כדי להבטיח את התייצבותו של המסתנן על ידי המצאת ערובה אחרת; לא ניתן להבטיח את התייצבותו של המסתנן בהמצאת ערובה אחרת, יוחזר המסתנן למשמורת.

(ח) גורש המסתנן מישראל במועד שנקבע, יופטרו הוא וערביו מערבותם ויוחזר העירבון הכספי, לפי העניין.

(ט) נוכח ממונה ביקורת הגבולות כי מסתנן ששוחרר בערובה הפר או עומד להפר תנאי מתנאי שחרורו בערובה, רשאי הוא להורות, בצו, על החזרתו למשמורת, וכן רשאי הוא להורות על חילוט או מימוש הערובה.

(י) לא תינתן הוראה על חילוט או מימוש הערובה כאמור בסעיף קטן (ט) אלא לאחר שניתנה הזדמנות למסתנן או לערב, לפי העניין, לטעון את טענותיו, ובלבד שניתן לאתרו באופן סביר.

(יא) הורה ממונה ביקורת הגבולות על שחרורו בערובה של מסתנן לפי סעיף זה, ומתקיימים התנאים למתן הוראת שהייה לאותו מסתנן לפי סעיף 32ד, ייתן לו הממונה הוראת שהייה כאמור לפי הוראות אותו סעיף;

(2) בסעיף 30ד לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הורה בית הדין לביקורת משמורת של מסתננים על שחרורו בערובה של מסתנן לפי סעיף קטן (א)2, ומתקיימים התנאים למתן הוראת שהייה לאותו מסתנן לפי סעיף 32ד, ייתן לו ממונה ביקורת הגבולות הוראת שהייה כאמור לפי הוראות אותו סעיף";

(3) במקום פרק ד' לחוק העיקרי יבוא:

"פרק ד': מרכז שהייה למסתננים – הוראת שעה

הגדרות 32א. בפרק זה –

"חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור" – חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977⁵;

"חייל מוסמך" – חייל מוסמך כהגדרתו בחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור שקיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות המסורות לו לפי פרק זה;

"חפץ אסור" – אחד מאלה:

(1) חפץ שהחזקתו אסורה לפי דין;

(2) חפץ שאסור להחזיקו בהתאם להוראות שקבע מנהל המרכז לפי סעיף 32(א);

"כלי תחבורה", "נשק", "עיכוב" ו"רכב ציבורי" – כהגדרתם בחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור;

"מרכז שהייה", "המרכז" – מרכז שהייה למסתננים שהוכרז לפי סעיף 32;

"הנציב" – כהגדרתו בפקודת בתי הסוהר;

"עבודות תחזוקה ושירותים שוטפים" – עבודות ושירותים הקשורים בתפעול מרכז שהייה, לרבות עבודות ניקיון, עבודות אחזקה, עבודות מטבח, שירותי גינון ושירותי כביסה;

"פקודת בתי הסוהר" – פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971⁴;

"פקודת מעצר וחפוש" – פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969⁵;

"שוהה במרכז", "שוהה" – מסתנן שחלה לגביו הוראת שהייה לפי סעיף 32.

השר לביטחון הפנים רשאי להכריז בצו על מקום מסוים כמרכז שהייה למסתננים לעניין פרק זה.

הכרזה על מרכז מינוי מנהל המרכז ועובדי המרכז

הכרזה על מרכז שהייה

(1) ימנה השר לביטחון הפנים סוהר בכיר למנהל המרכז, ובלבד שהסוהר עבר הכשרה מתאימה כפי שהורה השר לביטחון הפנים;

(2) ימנה הנציב סוהרים שיהיו עובדי המרכז, ובלבד שעברו הכשרה מתאימה כפי שהורה הנציב.

(ב) בסעיף זה, "סוהר" ו"סוהר בכיר" – כהגדרתם בפקודת בתי הסוהר.

מצא ממונה ביקורת הגבולות כי יש קושי, מכל סוג שהוא, בביצוע גירוש של מסתנן למדינת מוצאו, רשאי הוא

² ס"ח התשס"ה, עמ' 758.

³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

להורות כי המסתנן ישהה במרכז שהייה עד לגירושו מישראל, עד ליציאתו ממנה או עד למועד אחר שיקבע, אך לא יותר מתקופת 20 החודשים האמורה בסעיף 32כא (בפרק זה – הוראת שהייה).

(ב) לא ייתן ממונה ביקורת הגבולות הוראת שהייה למסתנן שהוא אחד מאלה:

- (1) קטין;
- (2) אישה;
- (3) מי שגילו עולה על 60;
- (4) הורה לקטין הסמוך על שולחנו בישראל;
- (5) מי שממונה ביקורת הגבולות שוכנע לגביו כי בשל גילו או מצב בריאותו, לרבות בריאותו הנפשית, שהייתו במרכז שההייה עלולה לגרום נזק לבריאותו כאמור, ואין דרך אחרת למנוע את הנזק האמור;
- (6) מי שמשטרת ישראל הודיעה לגביו כי יש ראיות לכאורה לכך שנעברה לגביו עבירה לפי סעיפים 375א או 377א(א) או (ב) לחוק העונשין.

(ג) היה לממונה ביקורת הגבולות חשד סביר כי מסתנן הוא קורבן עבירה בעבירה לפי סעיפים 375א או 377א(א) או (ב) לחוק העונשין, יפנה למשטרת ישראל, בטרם מתן הוראת שהייה לאותו מסתנן, בבקשה לברר אם יש ראיות לכך שנעברה לגבי המסתנן עבירה כאמור.

(ד) הוראת שהייה תינתן למסתנן לאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו לפני ממונה ביקורת הגבולות; הוראת שההייה תינתן בכתב ויראו אותה כאסמכתה חוקית לשהייתו של המסתנן בישראל, בכפוף לתנאים שנקבעו בה.

(ה) ממונה ביקורת הגבולות רשאי לתת הוראת שהייה, בין שהמסתנן מוחזק אותה העת במשמורת מכוח צו גירוש לפי חוק זה או מכוח צו משמורת לפי חוק הכניסה לישראל ובין שהמסתנן אינו מוחזק במשמורת כאמור.

(ו) על אף הוראות סעיף 2(א)(5) לחוק הכניסה לישראל, מסתנן שחלה לגביו הוראת שהייה לא יקבל אשרה ורישיון לישיבה בישראל לפי חוק הכניסה לישראל.

(ז) ממונה ביקורת הגבולות יבטל הוראת שהייה שנתן למסתנן אם מצא כי מתקיים לגביו תנאי מהתנאים המנויים בסעיף קטן (ב), ורשאי הוא לבטל הוראת שהייה כאמור אם מצא כי חל שינוי בנסיבות המצדיק את ביטולה.

(א) במרכז שההייה במרכז 32ה. תנאי שהייה במרכז
ובדיקה רפואית
ובכלל זה שירותי בריאות ורווחה.

(ב) מנהל המרכז רשאי להורות כי סמוך ככל האפשר לאחר תחילת שהייתו של שוהה במרכז הוא ייבדק על ידי רופא; שוהה שיידרש לכך חייב להיבדק בדיקה רפואית והבדיקה

תיעשה בנפרד; עד שייבדק רשאי הרופא להפרידו ככל האפשר משהים אחרים.

(ג) רופא במרכז רשאי להורות למנהל המרכז על טיפול בשהיה בתנאים מיוחדים, ובכלל זה על שחרור שוהה מהמרכז מסיבות רפואיות.

132. שוהה במרכז אינו רשאי לעבוד בישראל.

132. (א) על אף האמור בסעיף 132, מנהל המרכז, בהסכמת השהיה במרכז, רשאי להעסיקו בעבודות תחזוקה ושירותים שוטפים בתחום המרכז, ובלבד שפרטי ההעסקה הוסברו לשהיה, לפני מתן ההסכמה, בשפה המובנת לו.

(ב) הועסק שוהה במרכז כאמור בסעיף קטן (א), יקבל גמול סביר בעד העסקתו; הגמול כאמור ותנאי ההעסקה ייקבעו בתקנות על ידי השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר האוצר; הוראות חוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987, לא יחולו על גמול לפי סעיף קטן זה, והגמול לפי סעיף קטן זה לא ייחשב כהכנסה לעניין פקודת מס הכנסה⁶, או לעניין דין אחר, ולא יחויב במס לפי הפקודה האמורה.

(ג) בין השהיה במרכז ובין המדינה לא יחולו יחסי עבודה.

(ד) לעניין סעיף זה לא יראו בקיום חובת השהיה לפעול לשמירת הסדר והניקיון במקום מגוריו ובסביבתו, בהתאם להוראות שקבע מנהל המרכז לפי סעיף 132(א)(2), כהעסקה בעבודות תחזוקה ושירותים שוטפים.

132. (א) מרכז השהייה יהיה סגור בין השעות 22:00 ל-06:00; שוהה לא ישהה מחוץ לתחומי המרכז בשעות האמורות.

(ב) שוהה יתייצב במרכז לצורך רישום נוכחות, אחת ליום, בין השעות 20:00 ל-22:00.

(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), ממונה ביקורת הגבולות רשאי, לפי בקשת שוהה, לפטור את השהיה מחובת ההתייצבות במרכז לצורך רישום נוכחות או מאיסור השהייה מחוץ לתחומי המרכז, כאמור באותם סעיפים קטנים; פטור לפי סעיף קטן זה יינתן לפרק זמן שלא יעלה על 96 שעות, ואם ניתן לשם אשפוז רפואי של השהיה או בן משפחתו מדרגה ראשונה – רשאי הממונה לתת פטור כאמור לתקופה ארוכה יותר; בית הדין לביקורת משמורת של מסתננים רשאי לבחון את החלטת ממונה ביקורת הגבולות לפי סעיף קטן זה, אם הוגשה לו בקשה לכך מאת השהיה בתוך 14 ימים מיום מתן החלטתה.

(ד) שר הפנים, בהסכמת השר לביטחון הפנים, יקבע הוראות לעניין אופן רישום הנוכחות כאמור בסעיף קטן (ב).

132. (א) נשיאת הוראת השהייה והצגתה

⁶ ס"ח התשמ"ז, עמ' 68.
⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

שוטר, חייל מוסמך, פקח שמונה לפי סעיף 13ד לחוק הכניסה לישראל וכל גורם אחר שמנהל המרכז הסמיכו לכך.

(א) מנהל המרכז, באישור הנציב, יקבע את ההוראות הדרושות לצורך הפעלת המרכז וניהולו ולצורך שמירה על הביטחון, הבטיחות, הסדר והמשמעת במרכז, ובין השאר בעניינים אלה:

32. הוראות הפעלת המרכז ולשמירה על הביטחון, הבטיחות, הסדר והמשמעת

(1) שיבוץ במגורי המרכז;

(2) כללי התנהגות של השוהים במרכז, ובכלל זה איסור החזקת חפצים מסוימים, וחובת השהיה לפעול לשמירת הסדר והניקיון במקום מגוריו ובסביבתו;

(3) העסקת שוהים במרכז בעבודות תחזוקה ושירותים שוטפים;

(4) החזקה והפקדה של חפצים;

(5) כניסת מבקרים למרכז;

(6) סגירת המרכז בשעות כאמור בסעיף 32א, וכן לצורך שמירה על הביטחון, הבטיחות, הסדר והמשמעת במרכז.

(ב) שוהה יקיים את ההוראות שנקבעו בעניינים כאמור בסעיף קטן (א) ויישמע להוראות עובד המרכז באותם עניינים. (ג) ההוראות שנקבעו לפי סעיף זה יפורסמו במקום בולט במרכז השהייה, בשפה המובנת לשוהים.

32.א. השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות לעניין תשלום דמי כיס או מתן הטבה אחרת, לשוהה במרכז, בשיעורים ובמועדים שיקבע, ורשאי הוא לקבוע את התנאים לנתינתם וכן נסיבות שבהן יישללו דמי הכיס או ההטבה, כולם או חלקם; דמי כיס או הטבה לפי סעיף זה לא ייחשבו כהכנסה לעניין פקודת מס הכנסה או לעניין דין אחר, ולא יחויבו במס לפי הפקודה האמורה.

דמי כיס

32.ב. (א) לשם שמירה על ביטחון הציבור והשוהים במרכז שהייה ולשם שמירה על הסדר במרכז, רשאי עובד המרכז, שוטר או חייל מוסמך לערוך חיפוש בלא צו של שופט –

סמכויות חיפוש בלא צו

(1) על גופו של אדם, בכלי תחבורה, במטען ובטובין אחרים – בעת כניסה למרכז או בעת יציאה ממנו;

(2) על גופו של אדם, במטען ובטובין אחרים – בעת כניסה לרכב ציבורי, בעת הימצאות בו או בעת יציאה ממנו, ובלבד שהרכב הציבורי נמצא בסביבתו הקרובה של המרכז.

(ב) היה לעובד המרכז, לשוטר או לחייל מוסמך חשד סביר שאדם הנמצא בתחום מרכז השהייה נושא עמו שלא כדין נשק או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק, או נושא עמו

חפץ אסור, או שנשק המוחזק שלא כדין או חפץ אסור נמצא בכלי תחבורה הנמצא בתחום מרכזו השהייה, רשאי הוא לערוך חיפוש על גופו של אותו אדם או בכלי התחבורה.

(ג) לעניין חיפוש על גופו של אדם לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 3(ג) לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור.

(ד) בסעיף זה, "חיפוש על גופו של אדם" – כהגדרתו בסעיף 3(ד) לחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור.

32.יג. שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס לכל מקום במרכז ולערוך בו חיפוש אם יש לו יסוד להניח שמבצעים שם עבירה או שעבירה בוצעה שם זה מקרוב; אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של שוטר לפי סעיף 25 לפקודת מעצר וחיפוש.

32.יד. מי שמוסמך לערוך חיפוש לפי פרק זה רשאי, לשם שמירה על ביטחון הציבור והשוהים במרכזו שהייה ולשם שמירה על הסדר במרכז –

(1) לדרוש מאדם, שיש לו סמכות חיפוש לגביו, למסור לו את שמו ואת מענו ולהציג לפניו תעודת זהות, הוראת שהייה או תעודה רשמית אחרת המעידה על זהותו שהוא חייב בהחזקתה על פי כל דין;

(2) לתפוס חפץ העלול לפגוע בביטחון הציבור, שהתגלה אגב החיפוש, או חפץ אסור; חפץ שנתפס לפי פסקה זו יימסר בהקדם האפשרי למשטרת ישראל ויחולו עליו הוראות הפרק הרביעי לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים, ואולם לגבי חפץ אסור כאמור בפסקה (2) להגדרה "חפץ אסור" שבסעיף 32א, רשאי מנהל המרכז להורות על הפקדתו בהתאם להוראות שקבע לפי סעיף 32(א)(4).

32.טו. (א) סירב אדם לדרישת הזדהות, לחיפוש או לתפיסה לפי הוראות פרק זה, רשאי מי שמוסמך לערוך חיפוש כאמור לפעול בדרכים אלה, ואף להשתמש בכוח סביר לשם כך:

(1) למנוע מאותו אדם כניסה למרכז, כולו או חלקו, או לרכב הציבורי, וכן למנוע הכנסה של חפץ אסור מטען או טובין אחרים למרכז או לרכב הציבורי, או למנוע כניסה של כלי תחבורה למקום, והכול לפי העניין;

(2) להוציא מהמרכז או ממקום מסוים בו את האדם, את החפץ האסור, את המטען או את הטובין האחרים, או להוציא את כלי התחבורה מהמרכז, והכול לפי העניין.

(ב) סירב אדם לחיפוש, והיה חשד סביר שהוא נושא שלא כדין נשק או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק או נושא עמו חפץ אסור, רשאי מי שמוסמך לערוך את החיפוש, לערוך את החיפוש, על אף הסיור, ואף להשתמש בכוח סביר לשם כך.

(ג) מי שמוסמך לערוך חיפוש לפי פרק זה רשאי להפעיל את הסמכויות המפורטות בסעיף קטן (א) גם כלפי אלה:

סמכות חיפוש במקום

דרישת הזדהות וסמכות תפיסה

מניעת כניסה וסמכות הוצאה

(1) אדם שאינו מורשה לשהות במרכז או במקום מסוים בו באותה העת, שסירב לדרישת עובד המרכז להימנע מכניסה לאותו מקום או לצאת מהמקום האמור;

(2) אדם שאינו שוהה, הנמצא במרכז השהייה ומפריע לסדר במרכז, שסירב לדרישת עובד המרכז לחדול מההפרעה.

סמכות עיכוב 72טז. (א) היה לעובד המרכז או לחייל מוסמך חשד סביר שאדם הנמצא בתחום מרכז השהייה נושא שלא כדין נשק או חפץ שהחוקתו אסורה על פי דין או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק או לבצע עבירה העלולה לסכן את ביטחונו של אדם, את ביטחון הציבור או את ביטחון המדינה, רשאי הוא לעכב את האדם עד לבואו של שוטר.

(ב) על עיכוב לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיפים 72 עד 74 לחוק המעצרים, בשינויים המחוייבים.

(ג) סירב אדם כאמור בסעיף קטן (א) לעיכוב, רשאי מבצע העיכוב להשתמש בכוח סביר כדי לעכבו.

חובת הזדהות 32יז. לא יעשה עובד המרכז שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו ולובש מדים בצבע ובצורה שהורה הנציב לעניין זה, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(2) יש בידו תעודה המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו שאותה יציג על פי דרישה.

סיוע למשטרה 32יח. עובד המרכז רשאי, בעת מילוי תפקידו, לעשות שימוש בסמכויות המפורטות בפרק זה גם לשם סיוע למשטרת ישראל בביצוע פעולות בתוך המרכז במסגרת מילוי תפקידיה, ובלבד שעובד המרכז לא יעשה שימוש בסמכויות כאמור בסעיף זה אלא באירוע שבו נוכח שוטר או בהתאם להנחיות קצין המשטרה המפקד על האירוע.

שמירת הסדר והמשמעת 32יט. (א) עובד המרכז רשאי לנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, נגד שוהה במרכז שיש חשש כי הוא עומד לגרום נזק לגוף או לרכוש, כדי למנוע את הנזק האמור או כדי לשמור על הסדר במרכז.

(ב) שוהה במרכז שלא מילא חובה שהוא חייב בקיומה, בהתאם להוראות פרק זה או להוראות שניתנו לפיו, רשאי מנהל המרכז או סגנו לנקוט נגדו אמצעי משמעת, אחד או יותר, מהמפורטים להלן בלבד, לאחר שניתנה לשוהה הזדמנות להשמיע את טענותיו לפניו: נזיפה, אזהרה, הגבלה על יציאה מהמרכז, ובלבד שבמהלך תקופה של שבעה ימים לא תוגבל היציאה לפרק זמן מצטבר העולה על 48 שעות, או שלילת דמי הכיס או ההטבה, כולם או חלקם, שנקבעו לפי סעיף 32יא.

(ג) (1) מצא מנהל המרכז או סגנו כי שוהה הפר חובה כאמור בסעיף קטן (ב) וכי נגרם בשל כך נזק לרכוש, רשאי הוא לחייבו, נוסף על כל אמצעי משמעת, בתשלום פיצויים לשירות בתי הסוהר על נזק שנגרם עקב ההפרה, ובלבד שלא יחייבו בתשלום פיצויים בסכום העולה על הסכום שקבע השר לביטחון הפנים, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, בצו.

(2) חויב שוהה בתשלום פיצויים כאמור בפסקה (1), רשאי מנהל המרכז, אם ראה טעם מיוחד המצדיק לעשות כן, לבטל את החיוב או להפחיתו.

(ד) בית הדין לביקורת משמורת של מסתננים רשאי, לפי בקשת השוהה, לבחון את החלטת מנהל המרכז או סגנו להגביל את יציאתו של השוהה מהמרכז, שניתנה לפי הוראות סעיף זה; הוראות סעיפים 30 ו-31 יחולו לעניין זה, בשינויים המחויבים.

332. העברה למשמורת (א) מצא ממונה ביקורת הגבולות כי שוהה עשה אחד מאלה, רשאי הוא להורות בצו על העברתו למשמורת, לתקופה שיקבע בצו בכפוף להוראות סעיף קטן (ב):

(1) איחר להתייצב לרישום נוכחות במועד ההתייצבות כאמור בסעיף 32(ב) או לא התייצב לרישום במועד האמור, באופן חוזר ונשנה, בלא שקיבל אישור לכך לפי סעיף 32(ג);

(2) הפר באופן חוזר ושיטתי את כללי ההתנהגות שקבע מנהל המרכז לפי סעיף 32(א)(2) באופן שיש בו כדי לפגוע פגיעה של ממש בסדר במרכז;

(3) גרם נזק של ממש לרכוש;

(4) גרם חבלה לגוף;

(5) עבד, בניגוד להוראות סעיף 32;

(6) לא התייצב במרכז במועד שנקבע להתייצבותו בהוראת השהייה, ואם הועבר למשמורת לפי סעיף זה – לא התייצב במרכז בתום תקופת החזקתו במשמורת;

(7) עזב את מרכז השהייה ולא שב אליו בתוך 48 שעות מהמועד שבו היה עליו לשוב בהתאם להוראות פרק זה ולהוראות שניתנו לפיו, בלא שקיבל אישור לכך לפי סעיף 32(ג).

(ב) תקופת החזקה במשמורת שעליה יורה ממונה ביקורת הגבולות בצו לפי סעיף קטן (א) לא תעלה על התקופה כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) ניתן הצו בשל עילה כאמור בסעיף קטן (א)(1) עד (3) – 15 ימים;

(2) ניתן הצו בשל עילה כאמור בסעיף קטן (א)(4) –

- (א) לגבי צו הניתן לשווה לראשונה בשל אותה עילה – 15 ימים;
- (ב) לגבי צו הניתן לשווה בשנית בשל אותה עילה – 30 ימים;
- (ג) בכל צו נוסף הניתן לשווה בשל אותה עילה – 45 ימים;
- (3) ניתן הצו בשל עילה כאמור בסעיף קטן (א)(5) –
- (א) לגבי צו הניתן לשווה לראשונה בשל אותה עילה – 30 ימים;
- (ב) לגבי צו הניתן לשווה בשנית בשל אותה עילה – 45 ימים;
- (ג) בכל צו נוסף הניתן לשווה בשל אותה עילה – 60 ימים;
- (4) ניתן הצו בשל עילה כאמור בסעיף קטן (א)(6) או (7) –
- (א) אם השווה נעדר מהמרכז לתקופה שאינה עולה על 30 ימים מהמועד שבו היה עליו להתייצב במרכז או לשוב אליו, לפי העניין (בפסקה זו – המועד להתייצבות) –
- (1) לגבי צו הניתן לשווה לראשונה בשל היעדרות לתקופה כאמור – 30 ימים;
- (2) לגבי צו הניתן לשווה בשנית בשל היעדרות לתקופה כאמור – 45 ימים;
- (3) בכל צו נוסף הניתן לשווה בשל היעדרות לתקופה כאמור – 60 ימים;
- (ב) אם השווה נעדר מהמרכז לתקופה העולה על 30 ימים מהמועד להתייצבות ואינה עולה על 90 ימים מהמועד האמור –
- (1) לגבי צו הניתן לשווה לראשונה בשל היעדרות לתקופה כאמור – 60 ימים;
- (2) לגבי צו הניתן לשווה בשנית בשל היעדרות לתקופה כאמור – 75 ימים;
- (3) בכל צו נוסף הניתן לשווה בשל היעדרות לתקופה כאמור – 90 ימים;
- (ג) אם השווה נעדר מהמרכז לתקופה העולה על 90 ימים מהמועד להתייצבות – 120 ימים.
- (ג) מצא ממונה ביקורת הגבולות כי מסתנן שקיבל רישיון זמני לישיבת ביקור לפי סעיף 2(א)(5) לחוק הכניסה לישראל לא התייצב לחידושו בתוך 30 ימים מהמועד שבו פג הרישיון (בסעיף קטן זה – מועד התפוגה), רשאי הוא להורות בצו על החזקתו במשמורת לתקופה שיקבע בצו ושלא תעלה על התקופה כמפורט להלן, לפי העניין:

- (1) אם המסתנן לא התייצב לחידוש הרישיון בתוך תקופה העולה על 30 ימים ממועד התפוגה ואינה עולה על 60 ימים מהמועד האמור – 60 ימים;
- (2) אם המסתנן לא התייצב לחידוש הרישיון בתוך תקופה העולה על 60 ימים ממועד התפוגה ואינה עולה על 120 ימים מהמועד האמור – 75 ימים;
- (3) אם המסתנן לא התייצב לחידוש הרישיון בתוך תקופה העולה על 120 ימים ממועד התפוגה – 90 ימים.
- (ד) מצא ממונה ביקורת גבולות כי מסתנן שהוראת השהייה שניתנה לו בוטלה או פקעה, הפר מגבלה לעניין האזור הגאוגרפי לשהייתו שנקבעה לפי סעיף 6(2) לחוק הכניסה לישראל, באשרה או ברישיון הישיבה שניתנו לו, רשאי הוא להורות בצו על החזקתו במשמורת, לתקופה שיקבע בצו ושלא תעלה על התקופה כמפורט להלן, לפי העניין:
- (1) לגבי צו הניתן למסתנן לראשונה בשל אותה הפרה – 30 ימים;
- (2) לגבי צו הניתן למסתנן בשנית בשל אותה הפרה – 45 ימים;
- (3) בכל צו נוסף הניתן למסתנן בשל אותה הפרה – 60 ימים.
- (ה) לא ייתן ממונה ביקורת הגבולות צו לשהיה או למסתנן לפי סעיף זה אם שוכנע כי מתקיים האמור בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 30א(ב), בשינויים המחוייבים.
- (ו) לא ייתן ממונה ביקורת הגבולות צו לשהיה או למסתנן לפי סעיף זה, אלא לאחר שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו לפניו; לא ניתן לאתר את השהיה או המסתנן, רשאי ממונה ביקורת הגבולות לתת את הצו שלא בפניו, ובלבד שתינתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות לאחר העברתו למשמורת.
- (ז) נתן ממונה ביקורת הגבולות צו לשהיה או למסתנן לפי סעיף זה, יובא השהיה או המסתנן, לפי העניין, לפני בית הדין לביקורת משמורת של מסתננים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 96 שעות מתחילת החזקתו במשמורת, לשם אישור הצו בידי בית הדין.
- (ח) בית הדין לביקורת משמורת של מסתננים רשאי, בשים לב לעילות ולתקופות ההחזקה במשמורת הקבועות בסעיפים קטנים (א) עד (ד), ובשים לב לאמור בפסקאות (1) עד (3) שבסעיף 30א(ב), לאשר את הצו שנתן ממונה ביקורת הגבולות לפי סעיף זה, בשינויים או בלא שינויים, או שלא לאשרו; אישר בית הדין את הצו, יקבע כי עניינו של המסתנן יובא לפניו לבחינה נוספת, כאמור בסעיף 30א(1).
- (ט) הוראות סעיפים 30 עד 130 יחולו על מי שהועבר למשמורת לפי סעיף זה, בשינויים המחוייבים.

(י) לא יינתן צו לפי סעיף זה נגד שוהה לאחר שחלפה שנה מיום שתם ביצוע המעשה שבשלו היה ניתן להוציא צו כאמור.

(יא) בשל מעשה אחד המהווה יותר מהפרה אחת מההפרות המנויות בסעיף זה שבשלהן ניתן להוציא צו, לא יורה ממונה ביקורת הגבולות על החזקה במשמורת לתקופה העולה על התקופה הארוכה ביותר מבין התקופות שניתן להורות עליהן בשל כל הפרה.

(יב) עם תום תקופת המשמורת לפי סעיף זה ישוב השוהה למרכזו שהייה.

32כא. (א) מסתנן לא ישהה במרכזו שהייה מכוח הוראת שהייה יותר מ־20 חודשים.

תקופת שהייה המרבית במרכז

(ב) לעניין חישוב תקופת שהייה של מסתנן במרכזו, כאמור בסעיף קטן (א) –

(1) לא יראו תקופה שבה נעדר המסתנן ממרכזו שהייה בלא שקיבל אישור לכך לפי סעיף 32(ג) או בניגוד לתנאי הוראת שהייה שהוצאה לו, כתקופה שבה שהה במרכזו;

(2) יראו תקופה שבה נעדר המסתנן ממרכזו שהייה בשל העברתו למשמורת בצו לפי סעיף 32, כתקופה שבה שהה המסתנן במרכזו.

32כב. (א) שר הפנים, בהסכמת השר לביטחון הפנים, ימנה מי שכשיר להיות שופט שלום, בין מקרב עובדי משרד הפנים ובין מקרב הציבור, לממונה על בירור פניות השוהים במרכזו שהייה (בסעיף זה – הממונה), לעניין תנאי שהייתם במרכזו.

ממונה על בירור פניות השוהים במרכזו ודיווח

(ב) שר הפנים יקבע הוראות לעניין דרך הפנייה לממונה, אופן בירור הפניות על ידי ודרכי הטיפול בפניות.

(ג) הממונה ידווח לשר הפנים, אחת לשישה חודשים, על פעולותיו בעניין טיפול בפניות כאמור בסעיף קטן (א); שר הפנים ימסור דיווח כאמור לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, סמוך לאחר קבלתו.

2. בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) (תיקון מס' 3 והוראת שעה), התשע"ב–2012,⁸ תיקון חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) (תיקון מס' 10, במקום "עד תום שלוש שנים מיום תחילתו של חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) (תיקון מס' 4 והוראת שעה), התשע"ד–2013" יבוא "עד תום שלוש שנים מיום תחילתו של חוק למניעת הסתננות ולהבטחת יציאתם של מסתננים מישראל (תיקוני חקיקה והוראות שעה), התשע"ה–2014".

3. בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) (תיקון מס' 4 והוראת שעה), התשע"ד–2013,⁹ בסעיף 14, האמור בו יסומן "א" ואחריו יבוא:

⁸ ס"ח התשע"ב, עמ' 119; התשע"ד, עמ' 85.

⁹ ס"ח התשע"ד, עמ' 74.

"(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), סעיפים 3 ו-10 לחוק זה ימשיכו לעמוד בתוקפם עד תום שלוש שנים מיום תחילתו של חוק למניעת הסתננות ולהבטחת יציאתם של מסתננים מישראל (תיקוני חקיקה והוראות שעה), התשע"ה-2014".

פרק ב': פיקודין להבטחת יציאתם של מסתננים מישראל והגברת האכיפה

4.

בחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991¹⁰ (להלן – חוק עובדים זרים) –

- (1) בסעיף וב(א), במקום "בתוספת" יבוא "בתוספת הראשונה";
- (2) בסעיף וג(ב)(9), במקום "ולפי סעיף ויא" יבוא "ולפי פרק ד";
- (3) בסעיף ו112(א)(א), במקום "לפי סעיף ויא" יבוא "לפי פרק ד";
- (4) בסעיף 211(א), בהגדרה "חובת מעסיק כלפי עובד זר בענף החקלאות", בפסקה (3), במקום "לפי סעיף ויא" יבוא "ככל שנקבעה בתקנות לפי פרק ד";
- (5) בסעיף ו1(ב), במקום "לפי סעיף ויא" יבוא "לפי פרק ד";
- (6) לפני סעיף ויא, תחת כותרת פרק ד' יבוא:

"הגדרות – פרק ד' 21. בפרק זה –

"הממונה" – הממונה או עובד משרד הפנים שהוא הסמיכו לעניין פרק זה;

"מסתנן" – מסתנן כהגדרתו בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, בעל רישיון לפי סעיף 2(א) (2) או (5) לחוק הכניסה לישראל;

"תום התקופה לשהייה בישראל", לעניין עובד זר שהוא מסתנן – המועד שבו עליו לעזוב את ישראל כפי שנקבע בפסק דין חלוט או בהודעה מאת שר הפנים או מנהל רשות האוכלוסין וההגירה במשרד הפנים;

(7) בסעיף ויא –

- (א) בסעיף קטן (ב), במקום "(להלן – הקרן)" יבוא "(בפרק זה – הקרן)";
- (ב) בסעיף קטן (ב1), במקום "(להלן – חשבון הבנק)" יבוא "(בפרק זה – חשבון הבנק)";
- (ג) בסעיף קטן (ה), אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) על אף האמור בפסקאות (1) ו-(2), היה העובד הזר מסתנן, יחולו הוראות אלה:

(א) מחלק העובד שהופקד בקרן או בחשבון הבנק לפי סעיף ויא1, וכן מ-20% מחלק המעסיק שהופקד בקרן או בחשבון הבנק לפי הסעיף האמור, ינכה המעסיק מס במקור בהתאם לסעיף 164 לפקודת מס הכנסה ובשיעורים הקבועים בסעיף 121 לפקודה האמורה;

(ב) על יתרת חלק המעסיק שהופקד בקרן או בחשבון הבנק לפי סעיף ויא1, יחולו הוראות פסקה (1) ויוטל המס כאמור בפסקה (2)";

(ד) בסעיף קטן (ט), במקום "לפי סעיף זה" יבוא "לפי פרק זה";

(8) אחרי סעיף ויא יבוא:

¹⁰ ס"ח התשנ"א, עמ' 112; התשע"ה, עמ' 604.

1.יא.א (א) על אף האמור בסעיף ויא(א), מעסיק של עובד זר שהוא מסתנן יפקיד בעדו פיקדון בסכום השווה ל-36% משכר עבודתו של המסתנן בעד החודש שבעדו משולם הפיקדון (בפרק זה – פיקדון לגבי מסתנן); חלק הפיקדון השווה ל-16% משכר עבודתו כאמור ישולם בידי המעסיק (בפרק זה – חלק המעסיק) וחלק הפיקדון השווה ל-20% משכר עבודתו ינוכה בידי המעסיק משכר עבודתו של המסתנן בעד אותו חודש (בפרק זה – חלק העובד); ניכוי חלק העובד לפי סעיף זה יהיה לאחר ניכוי המס במקור, בידי המעסיק, משכר עבודתו של המסתנן, כאמור בסעיף ויא(ה)(3)(א).

(ב) בכפוף להוראות לפי פרק זה ולהוראות הפרק הרביעי לחוק הכניסה לישראל, כספים המופקדים בקרן או בחשבון הבנק לפי פרק זה לא יהיו נתונים להעברה, לשעבוד או לעיקול.

(ג) פיקדון לגבי מסתנן ישולם בידי המעסיק, לקרן או לחשבון הבנק, מדי חודש, במועד כאמור בסעיף קטן (ד). בעד העסקתו של העובד הזר שהוא מסתנן בחודש הקודם למועד התשלום.

(ד) הפיקדון ישולם במועד שבו על המעסיק לשלם את שכרו של העובד הזר שהוא מסתנן בעד החודש שבעדו משולם הפיקדון.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד), בחודש שבו חל מועד עזיבתו של העובד הזר שהוא מסתנן את ישראל שלא לצורך יציאה זמנית ממנה, ישלם המעסיק את יתרת סכום הפיקדון בעד תקופת העסקתו של העובד הזר עד למועד האמור, חמישה ימים לפחות לפני מועד זה, והכול ככל שהוא יודע על מועד העזיבה כאמור.

(ו) בסעיף זה, "שכר עבודה" – שכר העבודה המובא בחשבון לעניין חישוב פיצויי פיטורים לפי סעיף 13 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963.

2.יא.ב. מעסיק המשלם פיקדון לגבי מסתנן, ידווח לממונה באופן מקוון, במועד ביצוע התשלום, על תשלום הפיקדון כאמור לגבי כל עובד זר שהוא מסתנן המועסק על ידיו, על סכום הפיקדון ששולם והתקופה שבעדה שולם, ועל פרטיו ופרטי העובד הזר שלגביו שולם הפיקדון.

3.יא.ב. הממונה, באמצעות הגוף המנהל את כספי הפיקדון לפי פרק זה, ימסור לעובד זר שהוא מסתנן, לפי בקשתו, מידע בכתב על הפיקדון המתנהל לגביו בקרן או בחשבון הבנק, לרבות תשלומי המעסיק, סכומי הפיקדון, הרווחים שנצברו, והעמלות ודמי הניהול שנוכו.

4.יא.א (א) על אף האמור בסעיף ויא(ד), היה העובד הזר מסתנן שעזב את ישראל שלא לצורך יציאה זמנית ממנה לאחר תום התקופה לשהייה בישראל החלה לגביו, יחולו הוראות אלה:

(1) המסתנן יהיה זכאי לקבל 67% מכספי הפיקדון בתוספת הרווחים, בניכוי דמי ניהול של הקרן או בניכוי עמלות בשל ניהול חשבון הבנק, לפי העניין, ובניכוי מס כדין על הרווחים בשל אותו חלק, עם עזיבתו את ישראל;

(2) עזב המסתנן את ישראל לא יאוחר משישה חודשים מתום התקופה לשהייה בישראל החלה לגביו, יהיה זכאי, נוסף על חלק מכספי הפיקדון האמור בפסקה (1), ליתרת כספי הפיקדון בתוספת הרווחים ובניכויים כמפורט להלן ולפי הסדר כמפורט להלן, בשל אותה יתרה:

(א) הוצאות ההרחקה החלות על המסתנן לפי הפרק הרביעי לחוק הכניסה לישראל;

(ב) סכום השווה למכפלת הסכום שנותר לאחר הניכוי לפי פסקה משנה (א) בשיעור הניכוי החל לגבי המסתנן, המפורט בטור ב' בתוספת השנייה, בהתאם לתקופה שחלפה מתום התקופה לשהייה בישראל החלה לגביו עד למועד עזיבתו את ישראל (בסעיף זה – תקופת השיהוי), המפורטת בטור א' שבתוספת השנייה;

(ג) מס כדין על הסכום הנותר לאחר הניכוי לפי פסקת משנה (ב), לפי הוראות סעיף ויא(ה)(3)(ב).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא הממונה, לפי בקשה של עובד זר שהוא מסתנן, כי נבצר ממנו לעזוב את ישראל עד תום התקופה לשהייה בישראל החלה לגביו, או כי בתום לב ובשל טעות של העובד הזר הוא לא עזב את ישראל עד תום התקופה האמורה, וכי בשל כך לא יהיה זה צודק לזקוף לחובתו את תקופת השיהוי, כולה או חלקה, רשאי הממונה להחליט על הפחתת תקופת השיהוי שתיזקף לחובתו, לעניין סעיף קטן (א)(2).

(ג) הממונה לא יפעיל את סמכותו לפי סעיף קטן (ב) לגבי עובד זר שהוא מסתנן, אם חלפו מעל 18 חודשים מתום התקופה לשהייה בישראל החלה לגביו ועד המועד שבו התקבלה בקשתו במשרדי הממונה.

(ד) הגשת בקשה של עובד זר שהוא מסתנן לפי סעיף קטן (ב) כשלעצמה לא תמנע את הרחקתו מישראל ולא תעכב הרחקה כאמור.

(ה) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע סוגי מקרים ותנאים שבהתקיימם עובד זר שהוא מסתנן יהיה זכאי לקבל את כספי הפיקדון, כולם או חלקם, אף לפני המועד האמור בסעיף קטן (א).

תשלום כספי
הפיקדון לעובד זר
שהוא מסתגן

5.יא5. (א) על אף האמור בהוראות לפי סעיף ויא(ו), כספי הפיקדון שלהם זכאי עובד זר שהוא מסתגן לפי סעיף ויא4, ישולמו לידיו באמצעות הגוף המנהל את כספי הפיקדון לפי פרק זה, באחת הדרכים המפורטות בפסקאות שלהלן ובתנאים המפורטים בהן:

(1) ישירות לידי העובד הזר – לאחר שהעובד הזר עבר את ביקורת הגבולות בנמל התעופה בן גוריון או בתחנת גבול אחרת שקבע שר הפנים, בעת עזיבתו של העובד הזר את ישראל שלא לצורך יציאה זמנית ממנה, ובלבד שהעובד הזר הגיש לממונה בקשה בכתב למשיכת כספי הפיקדון וצירף אליה צילום כרטיס טיסה ודרכון או מסמך נסיעה תקף אחר להנחת דעתו של הממונה, שבעה ימים לפחות לפני עזיבתו את ישראל אך לא יותר מ-30 ימים לפני המועד האמור;

(2) בהעברה בנקאית לזכות חשבון בנק המתנהל על שמו של העובד הזר – בתוך 30 ימי עבודה מהיום שנודע לממונה על עזיבתו את ישראל שלא לצורך יציאה זמנית ממנה, ובלבד שפרטים מלאים ומדויקים על חשבון הבנק נמסרו לממונה לפי סעיף ויא7; לא נמסרו פרטים כאמור, תתבצע ההעברה הבנקאית לפי פסקה זו, בתוך 30 ימי עבודה מיום מסירת הפרטים כאמור.

(ב) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע דרכים ותנאים נוספים להעברת כספי הפיקדון לעובד זר שהוא מסתגן.

6.יא6. (א) נפטר עובד זר שהוא מסתגן בטרם עזב את ישראל, והממונה אישר שהעובד הזר היה זכאי לכספי הפיקדון לפי סעיף ויא4 אילו היה עוזב את ישראל ביום פטירתו, יועברו כספי הפיקדון שלהם זכאי העובד הזר אילו עזב כאמור בהעברה בנקאית, לזכות חשבון הבנק המתנהל על שמו בהתאם להוראות פסקה (2) שבסעיף ויא5(א).

זכאות לכספי
הפיקדון ותשלומם
לאחר פטירת עובד
זר שהוא מסתגן

(ב) לא מסר עובד זר שהוא מסתגן פרטי חשבון בנק המתנהל על שמו לפי סעיף ויא7, יועברו כספי הפיקדון כאמור בסעיף קטן (א) למי שהוכח שהוא בן זוגו, ובאין בן זוג – למי שהוכח שהוא ילדו.

(ג) לא מסר עובד זר שהוא מסתגן פרטי חשבון בנק המתנהל על שמו לפי סעיף ויא7 ולא הוכח כי לעובד הזר בן זוג או ילד כאמור בסעיף קטן (ב), יועברו כספי הפיקדון למי שנקבע שהם יורשי העובד הזר, בהחלטה שיפוטית סופית או בהחלטה רשמית סופית אחרת שניתנה לפי דין הירושה החל על העובד הזר ואושרה כדין בישראל.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, שר הפנים רשאי לקבוע כי כספי הפיקדון של עובד זר שהוא מסתגן שנפטר כאמור בסעיף

זה, יועברו למוטב שהוא בן משפחה מדרגה ראשונה של העובד הזר; קבע השר כאמור, יקבע הוראות לעניין מסירת פרטי המוטב בידי העובד הזר, לממונה.

7. עובד זר שהוא מסתנן ימסור לממונה פרטים מלאים לגבי חשבון בנק המתנהל על שמו לצורך קבלת כספי הפיקדון לפי סעיפים 5 ו-5א ו-6 באמצעות תצהיר כמשמעותו בסעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971¹¹, או בתצהיר שניתן לפני גורם מוסמך מחוץ לישראל בהתאם לסעיף 30 לפקודה האמורה.

פרטי חשבון הבנק של עובד זר שהוא מסתנן

8. על אף האמור בהוראות לפי סעיף 5א(ז)(2), כספי פיקדון שלא הוצאו על ידי עובד זר שהוא מסתנן מהקרן או מחשבון הבנק לפי הוראות פרק זה, ובכלל זה סכומים שנוכו לפי סעיף 4א(א)(2) בשל שיהוי בעזיבה לאחר תום התקופה לשהייה בישראל, ניתן לעשות בהם שימוש למטרת רווחתם ובריאותם של מסתננים השוהים במרכז שהייה לפי פרק ד' לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, בתום שנתיים מתום התקופה לשהייה בישראל.

שימוש בכספים שלא הוצאו על ידי עובד זר שהוא מסתנן

9. אין בהפקדת סכום הפיקדון לגבי מסתנן בקרן או בחשבון הבנק לפי פרק זה או בדיווח לממונה לפי סעיף 2א משום אישור לחוקיות העסקתו של עובד זר בידי מעסיק או לחוקיות שהייתו או עבודתו של עובד זר שהוא מסתנן בישראל¹²;

סייג

(9) בסעיף 2(ב)(8), במקום "סעיף 5א" יבוא "פרק ד";

(10) בסעיף 6א(ב), במקום "סעיף 5א" יבוא "פרק ד";

(11) בסעיף 6ג –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "עד 5א" יבוא "עד 9א";

(ב) בסעיף קטן (ג), בכל מקום, "ו-5א(ב) עד (ז)" יבוא "5א(ב) עד (ז) ו-5א עד 9א";

(12) בסעיף 8(ב), אחרי "5א(ב) עד (ז)", יבוא "5א עד 9א";

(13) אחרי סעיף 8 יבוא:

"שינוי התוספת 8א. שר הפנים, בהסכמת שר האוצר, לאחר התייעצות עם השר השנייה ובאישור הוועדה, רשאי, בצד, לשנות את התוספת השנייה";

(14) בתוספת, במקום הכותרת "תוספת" יבוא "תוספת ראשונה";

(15) אחרי התוספת הראשונה יבוא:

"תוספת שנייה"

(סעיפים 5א(4)(א)(2) ו-8א)

שיעור הניכוי בשל שיהוי בעזיבה

טור ב'
שיעור הניכוי

25%

טור א'
תקופת השיהוי

מעל חודש עד חודשיים

¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

טור א' תקופת השיהוי	טור ב' שיעור הניכוי
מעל חודשיים עד שלושה חודשים	35%
מעל שלושה חודשים עד ארבעה חודשים	50%
מעל ארבעה חודשים עד חמישה חודשים	65%
מעל חמישה חודשים עד שישה חודשים	80%.

5. בתקופה שמיום פרסומו של חוק זה עד תום שלוש שנים מהיום האמור יקראו את סעיף 2(א) לחוק עובדים זרים, כך שבמקום הסיפה החל במילים "דינו – כפל הקנס" יבוא "דינו – כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף קטן זה – חוק העונשין), ואם נעברה העבירה לגבי עובד זר שהוא מסתנן – קנס פי ארבעה מהקנס כאמור באותו סעיף; נעברה העבירה לגבי עובד זר שהועסק במסגרת עסקו או משלח ידו של המעסיק, דינו – מאסר שנה או קנס פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה לגבי עובד זר שהוא מסתנן – מאסר שנה או קנס פי חמישה מהקנס כאמור באותו סעיף; היתה העבירה עבירה נמשכת, יוטל קנס נוסף פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה; לענין זה, "מסתנן" – מסתנן כהגדרתו בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954¹², שחלה לגבי הוראת שהייה שניתנה לפי סעיף 32ד(א) לחוק האמור או שפג תוקף הרישיון הזמני לשיבת ביקור שניתן לו לפי סעיף 2(א)5 לחוק הכניסה לישראל".

6. (א) על אף ההוראות לפי חוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985¹³, בתקופה שמיום פרסומו של חוק זה עד תום שלוש שנים מהיום האמור יהיה הקנס המינהלי הקצוב והקנס המינהלי הקצוב לעבירה מינהלית חוזרת לפי החוק האמור, לענין עבירה לפי סעיפים 2(א), 3 או 4(א) או (ב) לחוק עובדים זרים, שנעברה לגבי עובד זר שהוא מסתנן, כמפורט להלן, לפי הענין:

(1) נעברה העבירה בידי מי שאינו קבלן כוח אדם או לשכה פרטית – יהיה הקנס המינהלי הקצוב 10,000 שקלים חדשים, והקנס המינהלי הקצוב לעבירה מינהלית חוזרת – 20,000 שקלים חדשים;

(2) נעברה העבירה בידי קבלן כוח אדם או לשכה פרטית – יהיה הקנס המינהלי הקצוב 20,000 שקלים חדשים, והקנס המינהלי הקצוב לעבירה מינהלית חוזרת – 40,000 שקלים חדשים.

(ב) בסעיף זה –

"לשכה פרטית" – כהגדרתה בסעיף 62 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959¹⁴;

"מסתנן" – מסתנן כהגדרתו בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, שחלה לגבי הוראת שהייה שניתנה לפי סעיף 32ד(א) לחוק האמור או שפג תוקף הרישיון הזמני לשיבת ביקור שניתן לו לפי סעיף 2(א)5 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952¹⁵;

"קבלן כוח אדם" – כהגדרתו בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996¹⁶.

¹² ס"ח התשי"ד, עמ' 160.

¹³ ס"ח התשמ"ו, עמ' 31.

¹⁴ ס"ח התשי"ט, עמ' 32.

¹⁵ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

¹⁶ ס"ח התשנ"ו, עמ' 201.

7. תיקון חוק למניעת
הסתננות (עבירות
ושיפוט) (הוראת
שעה) – מס' 2

בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) (הוראת שעה), התשע"ג-2013¹⁷, בסעיף 1,
בסעיף 7א המובא בו, בסופו יבוא:
"ה) הוראות סעיף זה לא יחולו על כספי פיקדון שעובד זר שהוא מסתגן זכאי להם
לפי פרק ד' לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991."

פרק ג': תוקף, תחילה, תחולה והוראות מעבר

8. חוק למניעת
הסתננות (עבירות
ושיפוט) – תוקף,
תחולה והוראות
מעבר

(א) סעיף 1 לחוק זה יעמוד בתוקפו שלוש שנים מיום פרסומו של חוק זה.
(ב) הוראות סעיפים 30א ו-30ד (ד) לחוק למניעת הסתננות, כנוסחם בסעיף 1(1) ו-1(2)
לחוק זה, יחולו על מסתגן שנכנס לישראל לאחר פרסומו של חוק זה.

(ג) ממונה ביקורת הגבולות יחליט, בתוך 30 ימים מיום פרסומו של חוק זה (בסעיף זה
– יום הפרסום), אם לתת הוראת שהייה לפי סעיף 32 לחוק למניעת הסתננות כנוסחו
בסעיף 1(3) לחוק זה (בסעיף זה – הוראת שהייה חדשה), למסתגן שערב יום הפרסום
חלה לגביו הוראת שהייה שניתנה לפי סעיף 32 לחוק למניעת הסתננות כנוסחו ביום
כ"ו באלול התשע"ד (21 בספטמבר 2014) (בסעיף זה – הוראת שהייה ישנה); לענין
חישוב תקופת שהייה במרכז של מסתגן, לפי הוראת שהייה החדשה שיתן לו
הממונה לפי סעיף זה, יחולו הוראות אלה:

(1) יובאו במניין תקופות שהייה קודמות שבהן שהה המסתגן במרכז שהייה
לפני יום הפרסום, וכן תקופות שבהן שהה במשמורת לפני יום הפרסום מכוח צו
שניתן לפי סעיף 32ב(א) ו-(ב), כנוסחו ביום כ"ו באלול התשע"ד (21 בספטמבר
2014);

(2) לא יובאו במניין תקופת שבהן שהה המסתגן במשמורת לפני יום הפרסום,
למעט כאמור בפסקה (1).

(ד) עד לקבלת החלטה בידי ממונה ביקורת הגבולות כאמור בסעיף קטן (ג), לענין מתן
הוראת שהייה חדשה למסתגן, יראו את הוראת שהייה הישנה שניתנה לו כהוראת
שהייה שניתנה לפי סעיף 32 לחוק למניעת הסתננות, כנוסחו בסעיף 1(3) לחוק זה.

9. חוק עובדים זרים
– תחילה

(א) תחילתו של חוק עובדים זרים, כנוסחו בסעיף 4 לחוק זה, ב"ו בחודש שלאחר תום
שישה חודשים מהמועד שבו הוקמה קרן או קיים חשבון בנק כאמור בסעיף 1א(ב)
או (ב1) לחוק עובדים זרים ושעליו הודיע שר האוצר, בהסכמת שר הפנים, בצו, בתוך
שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר האוצר, בהסכמת שר הפנים ובאישור ועדת
הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי, בצו, לדחות את מועד התחילה של סעיף 4;
ניתן צו לדחייה כאמור, רשאי שר האוצר, בהסכמת שר הפנים, להודיע בצו על המועד
שבו הוקמה קרן או קיים חשבון בנק כאמור בסעיף 1א(ב) או (ב1) לחוק עובדים זרים,
ותחילתו של חוק עובדים זרים, כנוסחו בסעיף 4 לחוק זה, תהיה ב"ו בחודש שלאחר
תום שישה חודשים ממועד פרסום צו כאמור.

גלעד ארדן
שר הפנים

נפתלי בנט
שר הכלכלה

משה יעלון
שר הביטחון

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

¹⁷ ס"ח התשע"ג, עמ' 78; התשע"ה, עמ' 85.